

Reede 15.12.89

SOOMLASED «ESTONIA» «LUIKEDE JÄRVES»

Mida me õieti teame oma lähimate naabrite balletikunstist? Leningrad, Riia, Vilnius, Stockholm, Helsingi on ju arvestatav balletilinnad, aga meie ettekujutus/teave sealsetest tantsuoludest häbemata lünlük. Tösi, paaril viimasel hooajal oli mida- gi muutumas. Seejuures elavnevad balletivahetused ka ülelahenaabritega. Meenutagem — Marjo Kuusela andekas «Seite vend» «Vanemuises», Soome Rahvusbalett «Kameeliadaamiga» hooaja alguses «Estonias». Viimast sai õieti meie balletipubliku esimene tösisem pilguheit Helsingi trupile. Oksiktantsijaid on nähtud küll juba meie kuns-tiavalikkust elektriseerinud Mag-gie Gripenbergi aegadest (s. o. sajandi esimestest kümnennditest) peale. Kas «Kameeliadaami» valik Tallinnas esitamiseks oli see kõige täppiminevam, on iseküsimus. Ent igatahes tutvusime omanäolise, teistsuguse mentali-teediga, oma kunstile sügavalt andunud professionaalse balletikollektiiviga. Imponeeris siseme-ne põlemine ja ausus, millega meieni toodi see «Traviata» baletiversioon. Põnev oli kohtume teistsuguse koreograafilise mõtlemise ja kõrge lavakultuuriga.

Muide, «Estonia» ja Soome Rahvusballetti tekkes on hämmastavalt palju sarnasust: algul gastroleerijad Idast ja Läänest — eri tantsusuundade risttuleed. Esimeste oma truppidé an-gažeerimine (siin on «Estonia» küll väike edumaa — alustati 1918), esimete balletietenduste tulek vaatajate ette 1922. aastal. Soomlased alustasid siis julge-

«Luikede järvega», meie teata-vasti «Coppeliaga».

Vahepealsetel kümnennditel ja-destus siiski tugev eripära, tulenev juba süsteemide suurest erinevusest. Helsingi balletti ise-loomustab avatus. See lava tun-neb Fokini, Lifari, Landeri, Lav-rovski, Grigorovitši, Culbergi, Kylian ja kõrget masti mestri-sti te koreografiat. Ilmselt väl-di-takse omas rasvas praadimist (uks Soome koreograafiate loo-mingule siiski valla!). Ajaga kaasa minnes ei kaotata silmist aga ka vana head balletiklassikat. Kuulda vasti on «Luikede järv» plaanitud üheks Helsingi uue ooperi- ja balletimaja avaten-dustest 1992. aastal.

«Luikede järv» oligi see, mis võimaldas detsembrikuu alguses ühe uue balletisideme sõlmimise — «Estonia» etenduses tegid kaasa noored soome tantsijad Minna Tervamäki ja Timo Kokko-nen (ema poolt eestlane). Neist esimene tuli balletilavale 1986. aastal, tema partneril on veidi suurem staaz — lõpetas samuti Helsingi balletikooli, kuid 1982. aastal. Aga jälle see avatus! Noormees on joudnud ennast täiendada Stockholmis, New Yor-gis, Kölnis; tantsijatar San Fran-ciscos meie balletiringkondades hästifuntud Tallinna koreograafia-kooli kasvandiku, Larissa Skljans-kaja—Uheri kuulsas stuudios. Mö-lemad said osaleda Moskva vii-mases balletikonkursis ja jouda II vooru.

Minna Tervamäkle on Odette-Ottlie kaksikroll esimene töeli-ne katsumus balletiklassikas. Vörreledes meil varemuntud Soome tantsijataridega (Doris Laine, Marianna Rumjantseva jt.) on tal looduselt saadud suuri eeldusi — tänapäeva ballett eelistab sihvakaid jäsemeid! Plusspunktide annab tark töökus ja armastus oma kunstiala vas-tu. Efektsem on praegu muidugi Must Luik (on kordalainud vihjeid hukutavale virvatulele!), Val-gees Luiges pole opetajateilt saa-dud tarkused veel löplikult la-hustunud isikupärases ütlemis-viisis. Eriti jätkugu töö käte ja ülakeha koordinatsiooni orgaa-nilisemaks muutmisel.

Timo Kokkose oli mönevõrra lihtsam, sest lavakogemus suur-em. Printsiroll «Pähklipurejas», rollid «Suveöö unenäös», «Asja-tus ettevaatus», «Carmina bu-ranas» tagavad esinemiskindli-use, on arendanud partneritun-netust. «Luikede järv» Sieg-fried on heade balletiedustega Kokkose unitav nooruk, keda kohtumine Luigega hingeliselt rikastab. Praegust läbinisti lüü-rist olekul aitaks sügavamaks muuta dramaatiliste sõlmpunk-tide rõhutamine. Prints muutumi saaks etenduses reljeefse-malt esile tuua.

Esimene märk on maha pan-dud (oma osa on selles ka Soome Rahvusballetti külalistreeneril Tiiu Randviirul), kasvuruumi aga jätkub. Kuidas noortel tantsijatel läheb, seda tahaks tulevikus ka «Estonia» laval näha. Esmakohtume sai huviäratav, teavet tuli juurde.

HEINO AASSALU